

Předběžné otázky

- 1) Neměl by být pojem „průměrný spotřebitel“ uvedený ve směrnici 2005/29/ES ⁽¹⁾, chápaný jako spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný – vzhledem k jeho pružnosti a neurčitosti – formulován s ohledem na nejlepší vědecké poznatky a zkušenosti, a v důsledku toho odkazovat nejen na klasický pojem *homo oeconomicus*, ale také na poznatky nejnovějších teorií omezené racionality, které ukázaly, že lidé často jednají tak, že omezí množství informací, které potřebují, a činí „nerozumná“ rozhodnutí ve srovnání s rozhodnutími, která by učinila hypoteticky pozorná a obezřetná osoba, tedy poznatky, které vyvolávají větší potřebu ochrany spotřebitele v případě – v moderní dynamice trhu stále častěji se opakujícího – nebezpečí kognitivního podmiňování?
- 2) Může být obchodní praktika považována za agresivní sama o sobě, pokud se v důsledku rámování informací (*framing*) může zdát, že volba je povinná a bez alternativy, a to s ohledem na čl. 6 odst. 1 směrnice [...], který považuje za klamavou obchodní praktiku, která jakýmkoli způsobem klame nebo může klamat průměrného spotřebitele „včetně celkového předvedení“?
- 3) Odůvodňuje směrnice o nekalých obchodních praktikách pravomoc vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž a trh (jakmile je zjištěno nebezpečí psychologického podmiňování spojeného: 1) se stavem nouze, v němž se zájemci o financování obvykle nacházejí, 2) se složitostí smluv předkládaných spotřebiteli k podpisu, 3) se souběžností vázané nabídky, 4) s krátkostí doby vyhrazené k podpisu nabídky) stanovit výjimku ze zásady možnosti vázání mezi prodejem pojistných produktů a prodejem nesouvisejících finančních produktů tím, že se stanoví časový odstup 7 dnů mezi podpisy obou smluv?
- 4) Brání v souvislosti s touto pravomocí potlačovat agresivní obchodní praktiky směrnice (EU) 2016/97 ⁽²⁾, a zejména její čl. 24 odst. 3, tomu, aby Úřad pro hospodářskou soutěž a trh rozhodnutí přijal rozhodnutí na základě čl. 2 písm. d) a j) a článků 4, 8 a 9 směrnice 2005/29/ES a vnitrostátních prováděcích právních předpisů poté, co byl zamítnut návrh na závazky v důsledku odmítnutí společnosti poskytující investiční služby, v případě vázaného prodeje finančního produktu a pojistného produktu, který s prvním produktem nesouvisí – a při existenci nebezpečí podmiňování spotřebitele spojeného s okolnostmi konkrétního případu, které lze rovněž odvodit ze složitosti dokumentace, kterou je třeba posoudit – poskytnout spotřebiteli *spatium deliberandi* [lhůtu na rozmyšlenou] v délce 7 dnů od formulování vázaného návrhu do podpisu pojistné smlouvy?
- 5) Může skutečnost, že pouhé vázání dvou finančních a pojistných produktů je považováno za agresivní praktiku, představovat nepřipustný regulační akt a nepovede k tomu, že by obchodníkovi (a nikoli AGCM, jak by tomu mělo být) bylo uloženo břemeno (které je obtížné splnit) prokázat, že se nejedná o agresivní praktiku v rozporu se směrnicí 2005/29/ES (zejména proto, že uvedená směrnice neumožňuje členským státům přijmout přísnější opatření, než jsou ta, která jsou v ní definována, ani s cílem zajistit vyšší úroveň ochrany spotřebitele), nebo naopak takové přenesení důkazního břemene neexistuje, pokud na základě objektivních prvků existuje reálné nebezpečí podmiňování spotřebitele, který potřebuje získat financování, komplexní vázanou nabídkou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přepřacované znění) (Úř. věst. 2016, L 26, s. 19).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 20. října 2022 – Družstevní akciová společnost Ente Cambiano v. Agenzia delle Entrate

(Věc C-660/22)

(2023/C 24/38)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Družstevní akciová společnost Ente Cambiano

Odpůrkyně: Agenzia delle Entrate

Předběžná otázka

- 1) Brání články 63 a následující a články 101, 102, 120 a 173 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, která, stejně jako čl. 2 odst. 3b a 3c nařízení vlády s mocí zákona č. 18 ze dne 14. února 2016, přeměněného se změnami zákonem č. 49 ze dne 8. dubna 2016, ve znění platném *ratione temporis*, podmiňuje možnost družstevních záložen, které měly ke dni 31. prosince 2015 vlastní kapitál vyšší než dvě stě milionů eur, místo vstupu do skupiny převést bankovní podnik na akciovou společnost, i nově založenou, oprávněnou k výkonu bankovních činností, s úpravou stanov tak, aby vyloučily výkon bankovních činností a zároveň zachovaly vzájemná ujednání stanovená v článku 2514 občanského zákoníku, a zajistí, aby byly členům poskytovány služby účelné pro zachování vztahu s přijímající akciovou společností, vzdělávání a informace o problematice spoření a podporu programů pomoci, zaplacením částky ve výši 20 % vlastního kapitálu ke dni 31. prosince 2015?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. listopadu 2022 – S. Ö. v. Duisburg

(Věc C-684/22)

(2023/C 24/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: S. Ö.

Žalované: Stadt Duisburg

Předběžné otázky

1. Brání článek 20 SFEU právní úpravě, která stanoví, že v případě dobrovolného nabytí (neprivilegované) státní příslušnosti třetí země dochází ze zákona ke ztrátě státní příslušnosti členského státu, a tedy i občanství Unie, pokud k individuálnímu posouzení důsledků této ztráty dochází pouze tehdy, pokud dotyčný cizinec před nabytím cizí státní příslušnosti požádal o zachování původní státní příslušnosti a této žádosti bylo vyhověno?
2. Pokud je třeba na první otázku odpovědět záporně: Musí být článek 20 SFEU vykládán v tom smyslu, že v řízení o zachování původní státní příslušnosti nelze stanovit podmínky, které by vedly k tomu, že by nebylo provedeno posouzení individuální situace dotyčné osoby a její rodiny s ohledem na důsledky ztráty statusu občana Unie nebo že by bylo nahrazeno jinými požadavky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. listopadu 2022 – N. Ö. a M. Ö. v. Wuppertal

(Věc C-685/22)

(2023/C 24/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Düsseldorf